

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TRI-WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень:
у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавництво Товариство, закорпороване в Манітобі. Редкація, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Мані.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St. Winnipeg, Man., Canada

Редкація за оголошення не відповідає.

ПЕТЛЮРІВЦІ КРИЧАТЬ, ПИШУТЬ,
ПРОТЕСТУЮТЬ.

"ПІШЕТ, ПІШЕТ ЦАР ТУРЕЦЬКИЙ, ПІШЕТ РУСКОМУ ЦАРЮ".

Коли читаш в "Укр. Голосі" дementування петлюрівщини, коли перепадаєш сторінки написаного Свистуном пашківлю про "червоний терор" на Радянській Україні, то мимоволі пригадується отой "турецький цар" з російської салдатсько-патріотичної пісеньки. Ріжниця тільки та, що Свистун все ж таки не турецький цар, а російський царя вже й кости погнали.

Обиравшись турецьким царем, Свистун пише до Ліги Націй, до "робітничого" уряду МекДоналда, до уряду в Оттаві, а ще й хвалиться, що писатиме до радянського представництва в Лондоні і до цілого "культурного світа", і прикидаючись святою, православною, автокефальною, він на мотив турецького царя, каже, що за Ефремова, Чехівського і Ніковського — на порох розітре радянську владу. Розуміється, від слів до діла ще далеко. Про це найкраще знає петлюрівщина і канадійська індустриальська. Язиком можна багато розтерти, а на ділі зубами навіть власного локтя не досягнеш, хоч як він близько. А радянська ж влада так далеченько й петлюрівщина не доліже не й навіть до коліна.

Може допоможуть петлюрівщині Ліга Націй, уряд МекДоналда, Плєхуського. Ні, нема тепер на світі таких добродіїв, що один другим допомагали б, а в англо-саксонському світі — це одно широке поширене прислів'я: "Help your self". Родиміся, воно зовсім не заперече того, що англійська буржуазія і її вірний слуга "робітничий" уряд МекДоналда, відмовляється від походу на Радянську Україну, але коли б таке й сталося, то не для петлюрівщини вони це робили-б.

Все ж таки недоцнювати нового протирадянського походу петлюрівщини не можна. Бо він не є самостійним явищем. З минулому числі "У.Р.В." подавали ми, що з легкої руки папі римського в цілому світі розпочалася скажена кампанія клерикалізмі релігій проти Радянського Союзу. Міжнародні імперіалісти видвинули наперед "чорну рать", яка підготувала вірних до нападу на Радянський Союз. Кампанія в повному русі. Призначаються спеціальні міжнародні "дні молитви", в яких змобілізоване попівство всіх сект і релігій, помітившись богу, небом і пеклом закликають віруючих до походу на Радянський Союз. За спільною в попівства стоять міжнародні імперіалісти, оті, що засідають в Лідзі Націй, що "роззброюються" в Лондоні, що провокували напади на радянське представництва в Китаю, що спровокували Далеко-Східню Китайську авантюру.

ПОВІДНИЙ ПОСТУП СОЦІАЛІСТИЧНОГО БУДІВНИЦТВА
— ЗАГЛАДА КАПІТАЛІСТИЧНОМУ ЛАДОВІ.

Яка ж причина відновлення отой скаженої протирадянської кампанії міжнародних хижаків? Причина — величезний поступ радянського соціалістичного будівництва. Капіталістичний світ потішав себе надією, що Радянський Союз, позбавлений кредитів і вської підтримки, не зможе збудувати власними силами свого економічного життя, що він невдовзі склониць свою голову перед капіталістичними державами. Капіталісти й їхня преса нераз вже потішали себе, що в Радянському Союзі йде до капіталізму, не раз ми читали вже про це й на шпальтах петлюрівського "Укр. Голосу". Але досягнення першого року п'ятирічного плану соціалістичного будівництва показали, як міжнародна буржуазія перерахувалася. Будівництво величезних фабрик і заводів, козальських електростанцій, а найголовніше — перехід цілих сіл, районів та округ, на колективне оброблювання землі, перетворення самими селянами церков, монастирів, синagogів на музеї, школи, освітні клуби — все це в цент розбило всі надії буржуазії на відродження капіталізму в СРСР.

Зараз, як ніколи ще перед тим, виявилася страшна пропаст між капіталістичним ладом цілого світа, а соціалістичним — його шостої частини. Бо коли в капіталістичних країнах замикаються двері фабрик, в Радянському Союзі виробляють нові фабрики-велетні; коли в капіталістичних країнах малено зростають армії безробітних, в Радянському Союзі встановлюється безперервний тиждень праці, де фабричні колеса день і ніч, будені і свято не перестають крутитися. Коли в капіталістичних країнах поліція й війська атакують величезні демонстрації безробітних, в Радянському Союзі трудящі ведуть переможний наступ на залишки капіталізму й його культури. В капіталістичних країнах раціоналізація продукції немилосердно бє по робітництву, викидаючи його на вулицю, понижуючи рівень його життя, а в Радянському Союзі раціоналізація соціалістичної продукції дає трудящим спрому скрасити своє життя, полекшити умовини праці.

Це бачуть капіталісти й реалізують, що успіхи нової соціалістичної господарської системи несуть смертний вирок злодійському капіталістичному ладові. Трудящі Радянського Союзу касують чорнотетено-релігійні кубла, що несли людям темноту, забобони, що спинали поступ, кували волю думки й перетворюють монастирі, церкви, кірхи, синagogи на осередки світла, знання й культури — це бачуть чорноризники

цілого світа й здійснюють страшений галас, признаючи "міжнародні дні молитви" — міжнародні дні протирадянської пропаганди. Одним словом цілий капіталістичний світ мобілізується проти нового соціалістичного ладу, що побідно машерує до своєї мети. І нужденна, збанкротована петлюрівщина, як той голодний песик, біжить за розвору отой міжнародної контрреволюційної таралайки.

НЕ БУЛО, НЕМА, НЕ БУДЕ І НЕ ТРЕБА.

Ундо-фашизм в Польщі, кутеловщина в Парижі, петлюрівщина, гетьманщина, есерівщина, просвітництво в Канаді — це є жалюгідні підголоски міжнародного імперіалізму, це є ті, які за жербацьку службу в передпокою французького, англійського чи польського капітала катуватимуть українського селянина й робітника, як це вони зараз роблять на землях Західньої України. Якої України хоче петлюрівщина свідчить хоч би й те, що у своєму пашківлі на 15-й сторінці Свистун пише, що "своєї буржуазії, яка теперішніми часами всюди грає дуже важну державну роллю, на Україні не було й нема", а на 20-й сторінці заявляє, що "українська національна думка... з часом може серйозно... і на ділі відлучитися від соціалістичної Росії та вловлятися буржуазною, але своєю Україною".

Як може Україна стати "буржуазною але своєю" державою, хоч би навіть у свистунівському значінні, коли ж сам Свистун заявляє, що "своєї буржуазії... на Україні не було й нема"? Значить, мусить прийти якась інша, чужа буржуазія, яка зробить Україну своєю. І для тої якраз чужої буржуазії петлюрівщина працює в Канаді. І ту роботу свідомо українські робітники й фармери повинні на масових мітингах й концертах задемакувати, розяснивши трудящим, кому служить петлюрівщина. Петлюрівщина в Канаді — це не є українські робітники й фармери. Це є збирання місцевого й старокраєвого хову української безхребетної інтелігенції, яка голосно кричить, але голосу якої ніхто не слухає.

ДО КРАВЦІВ І КРАВЧИНЬ ТОРОНТА!

Товаришки і Товариші!

Кравці і кравчині цього міста знайшлися в дуже жалюгідних, потом облитих шаповів обставинах. Боси встановлюють ціни і в більшості випадках робітники і робітниці не знають тих цін аж прикінці тижня. Кравці і кравчині працюють довгі години за так низьку ціну, як 6, 7 і 8 доларів на тиждень. Бос наймає і віддале робітників з роботи без ніякого повідомлення.

Індустриальна Юнія Кравецьких Робітників Канади була першою, що зачала організувати відділи кравців і кравчинь. Ці робітники і робітниці в нашій юнії є готові поставити кінець жалюгідним обставинам, які існують зараз в цій індустрії. Вони готові є звести боротьбу, щоб завести в шпалх крапці обставини.

Тільки боева юнія, така, як Індустриальна Юнія Кравецьких Робітників Канади буде доборювати босів. Тільки при допомог об'єднаної акції зі сторони всіх кравецьких робітників можна досягнути перемоги. На свій час для організації. Не гайна акція зі сторони кожного кравецького робітника є кошенна. Стійте рамя-в-рамя при Індустриальній Юнії, яка перша зачала організувати кравецьких робітників.

Ви мусите боротися проти шаповів обставин, які заливають вас потом, за скорочення годин праці, за право назначати свою плату, за право своєї роботи.

Індустриальна Юнія Кравецьких Робітників Канади зачала зараз велику кампанію організування всіх кравецьких робітників. Відбудуться шапові мітинги, відгукніться на наш клич. Помагайте в організаційній праці.

Зробіть організаційну кампанію успішною! Поможіть приготувати генеральний страйк! Впишуйтеся до юнії, яка вас не зрадить!

Перед за сільною Індустриальною Юнією Кравецьких Робітників Канади!

Кравецький льокаль ч. 2. відбуває свої мітинги кожного вівторка в 8. год. вечером при 382 Queen St. W.

СТРАЙК КРАВЦІВ В ТОРОНТО
ЗАКІНЧИВСЯ.

Страйк кравців, що почався в Торонто 28 січня, закінчився офіційно в суботу, 8-го лютого. Я не помилявся ані трохи, коли попередньо писав, що нема найменшої надії на виграння в той час, коли страйком проводять такі робітничі фейкери як Шейн, Симпсон та Мур. І хотів теперішній страйк мав як найкращі шанси на виграння тому, що тепер як раз сезоновна робота, а до того на страйк вийшли були робітники 65 кравецьких робітень, однак в цьому страйку робітники не відіслали жадної перемоги, бо не про виграння страйку ходило юнійним бюрократам, а про те, щоб випередити так звані ліві юнії перед організуванням кравецької юнії, а також, щоб вони не захопили проводу страйку в свої руки. (Такий страйк в лівій юнії вже підготувався).

Всім Шейнам, Муром та Симпсонам треба було показати перед робітниками, що ніби то вони в їхній обороні, і тим самим зробити трохи шуму в буржуазній щоденній пресі, розуміється, на другий день все те опроряджувати, одним словом, щоб задурманити робітників. І треба призна-

ня. Краще й неможе бути для босів. Вони й самі не сподівалися такої благодати від цих Шейнів та прочих фейкерів. Здається, що вже крапці прислуги босам, яку зробили оті бюрократи з І.Л.Г.В.Ю. не може й бути. Вони показали вже сотий раз, що вони не з робітниками, а з босами. Це повинні запам'ятати всі ті, що вірять подібним бюрократам.

Коли вибух страйк, то фейкери І.Л.Г.В.Ю. в першу чергу зібрали від кожного страйкерів від двох до трьох доларів на потреби страйку. Однак вони постаралися зліквідувати страйк, не чекаючи 14 днів, щоб тим самим не дати жадної допомоги страйкуючим.

В такій то спосіб І.Л.Г.В.Ю. обороняла робітників і такі нові благодати дістали кравці

КОМУНІСТИЧНИЙ ПОСОЛ ПРО ПОЛОЖЕННЯ В ПОЛЬЩІ.

На останньому засіданні союму, комуністична фракція внесла вотум недовіри урядові Бартеля. З великою промоу, що мотивує вотум недовіри, виступив депутат Росяк. Росяк підкреслив, що саме тепер фашистська диктатура переживає глибоку кризу. Революційні маси росте і боротьба проти фашизму посилюється. Фашистський уряд в боротьбі з революційною хвилею, що все побилюється, посилює терор щодо робітничо-селянських мас та національних меншостей. Заповняючи в'язниці тисячами робітників і селян, фашистський уряд разом з міжнародним капіталом посилює тиснення до війни проти Радянського Союзу. Один з доказів цієї військовий підготовки є те, що Юзефський, колишній міністр Петлюри, відомий своїм цукануванням СРСР, є в уряді.

Депутат Росяк далі підкреслює, що для фашистської диктатури нема повороту до минулого. Збройне повстання трудящих — от єдиний можливий наслідок цієї диктатури. Характеризуючи побилювання кризи, Росяк зазначає, що криза охопила всі галузі промисловости. Лише в Горішнім Шлєску щось рухається, та й то дякуючи радянським замовленням на 100 мільйонів злотих. Боротьба фашистської диктатури з рухом робітничо-селянських мас поширюється і загострюється — говорить Росяк — ілюструючи це твердження низкою фактів демонстрацій, що кінчилися розстрілами, ув'язненням робітників.

Росяк зазначає, що уряд намагається підкупити верхівку національних меншостей. Націонал-фашисти, українські есдеки вже впряглися у фашистського вола. Доказ їхнього співробітництва з урядом — кампанія проти СРСР, напад на радянське консульство в Львові. Та широкі маси Західньої України та Білорусії йдуть разом з братськими масами СРСР і, не зважаючи на жорстокий терор, вступають на революційний шлях боротьби проти фашистської диктатури. Боротьба ця припиниться лише тоді, коли в наслідок збройного повстання утвориться робітничо-селянський уряд диктатури пролетаріату.

Росякову промову ввесь час перебивали вигуками й галасом буржуазні послі.

В ГЕМІЛТОНІ ВИБУХ НОВИЙ СТРАЙК.

Боротьба працюючих з капіталом зростає з кожним днем. Зараз створили капіталісти такі умовини, що робітники, коли хочуть вижити, а не померти з голоду, мусять стати до боротьби проти визиску і гнету. Такий стан є зараз по усіх імперіалістських країнах, так воно є і в Канаді.

У Гемілтоні недавно що покінчилися один страйк, а вже спалахнув другий. На днях вийшли на страйк молоді робітники, що працювали в Меркуні Мі Ко. Це фабрика спідного шматка та панчів стакінгів. В одному департаменті тієї фабрики, в так званім Фул Фейбрику Гозері Департамент, працювало 150 хлопців і дівчат, вони вийшли на страйк.

Щож дало причину до страйку? — спитає де-хто. Компанія цієї шали вимагала від робітників, щоб вони підписали егімент так званий йолов дог, який зобов'язує організуватися в юнії. Отим егіментом компанія хотіла забезпечити свої фабрики перед зорганізуванням робітниками, яких капіталісти так дуже бояться. Не маючи в себе організованих робітників, компанія могла б кожноразно зривати заробітну плату робітникам, продовжувати час страйк. Робітники таї ки робили б за наймізернішу плату, не маючи навіть права вліпнутися за собою, бо підписали такий то егімент.

Однак робітники тієї шали не пішли на бажання компа-

нії. Вони сказали, що не підписують ніякого егіменту і всі в тому департаменті вийшли на страйк. Правда, страйк довго не тривав, бо всього два дні, від 6 до 8 лютого. Компанія злякалася боевої постави страйкерів, побоюючись, щоб решта робітників інших департаментів тієї самої фабрики не вийшли й собі на страйк тому, що всі робітники тудишньої фабрики є незадоволені мізерною заробітною платою.

Компанія, порозумівшись з місцевим Трейд енд Лейбоу Кавісіл, а ці знов з міністром праці Гінаном в Оттаві, доручили Американській Федерації Праці, щоб вислала свого організатора Галдермана для зорганізування департаменту страйкуючих робітників в юнії. Все робилося наскоро, щоб не допустити до поширення страйку.

Хоч ця юнія попалася під керівництво жовтих лідерів АФП, всеж таки на домагання цих робітників і робітниць відбулися деякі компанійні атаки, відбито йолов дог егімент, а так само компанія не має робити жадної дискримінації проти цих робітників, що належать до юнії, а на майбутнє всякі непо-розуміння між компанією і робітниками цього департаменту маєтеся поладжувати з юнійним комітетом. І на цьому страйк закінчився.

Варта ще підкреслити і те, що лідерам Американської Федерації Праці не ходить о те, щоб поширити невдоволення робітників та організувати не лише один департамент, а всіх робітників фабрики, бо плати і в інших департаментах така мала, що робітникам і робітницям тажко з неї вижити. Одне лідерам АФП ходить о-те, щоб розбити на крефти, а не з'організувати усіх робітників індустрії в юнії.

Ось таку "науку" дає жоптий лідер АФП робітникам. АФП організує робітників, щоб вони ще більше видавали плодів своєї праці, щоб у курсі спід-ану фабрики вони були першими.

Але ці робітники як не сьогодні, то завтра зрозуміють, хто то такі ці лідери з АФП, а тоді справу возмуть у свої руки, організуючи дійсну юнію, котра гуртувала б всіх робітників і робітниць цілої фабрики в Індустриальну Юнію, яку організує Трейд Юніон Ліга Канади, де жовтим лідерам, подібним як з АФП, місця не буде.

Гемілтон, Онт.

Річанченко.

ТЕРОР НА БУКОВИНІ.

Національно-цараністична влада Румунії розвизала була минулого року унітарні професійні спілки, єдині організації пролетаріату й незалежного селянства Буковини. Та проте на день 24, 25 і 26 грудня м. р. скликали до Чернівців кравеву конференцію цих профспілок. На конференцію прибуло 40 делегатів із найбільших фабрик Чернівців і краю. Однак конференція не могла відбутися, бо вже першого дня поліція її розвизала, а 24 улашників між ними Галицького, Терлецького й інших арештовано. Їх побило на поліції і вкинено в тюрму. Та ці арештовані не припинили працю конференції, бо арештовані делегати закінчили її в тюрмі і там прийняли резолюції в усіх справах, що стояли на порядку дня.

Дня 8 січня ц. р. мав відбутися процес перед чернівечким трибуналом проти тих 24 делегатів, що були арештовані підчас конференції. Робітники Чернівців зрозуміли, що це процес не 24 арештованих делегатів, але процес цілої працюючої класи Буковини, вийшли того дня на вулицю з прапорами і задемонстрували перед судом, домагаючись звільнення арештованих. Демонстрантів зустрів поліція з сігураною й почалася завзята боротьба. Поліція намагалася вирвати з рук робітників прапор, але робітники боролися прапор завзято й на бікку відповіли бійкою. Тяжко побило двох поліцаїв і одного комісара. Серед робітників було ранених багато більше, а крім того поліція заарештувала 50 демонстрантів.

ДЕМОНСТРАЦІЯ БЕЗРОБІТНИХ У ВАРШАВІ.

Демонстрації безробітних і далі тривають по різних районах міста. Заарештовано 27 демонстрантів. Демонстрації безробітних відбулися також і в Софіївці. Поліція розігна-